

عنوان مقاله:

بررسی معماری ساختمان های شهر سمیرم و انطباق آن با شرایط زیست اقلیمی به روش ماهانی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سجاد امیدی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمیرم و عضو انجمن ایرانی اقلیم شناسی

سهراب خدایی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی شهرضا

احمد آقایی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمیرم

مریم کبیری

خلاصه مقاله:

طراحی همساز با اقلیم عبارت است از نگهداری وضعیت میکروکلیمای مسکن در محدوده آسایش، صرفنظر از وضعیت خارج از ساختمان. محدوده آسایش وضعیتی است که در آن حدود 80 درصد مردم احساس راحتی کند در این تحقیق از معیار ماهانی برای مطالعه وضعیت زیست اقلیم و میزان سازگاری اقلیمی بافت قدیم و جدید شهر سمیرم و ارائه پیشنهادهای معماری به منظور استفاده هر چه بیشتر از انرژیهای طبیعی (خورشید، باد و ...) و صرفه جویی در مصرف سوخت های فسیلی استفاده شده است. پس از محاسبه وضعیت زیست اقلیم شهر سمیرم، مسکن موجود بر اساس قدمت و ویژگیهای معماری به سه دسته بافت جدید، قدیم و فرسوده تقسیم شدند؛ آنگاه تعداد 142 نمونه از بافت های معماری در مناطق مختلف شهر سمیرم انتخاب شد. سپس بر اساس معیار ماهانی پرسشنامه ای تنظیم شد و با توجه به ویژگی های معماری هر کدام از نمونه ها، پرسشنامه ای تکمیل شد. نتایج پرسشنامه ها برای هر بافت، جداگانه استخراج شد. این نتایج به منظور تطبیق با هم مقایسه و تحلیل با معیار ماهانی و برآورد میزان سازگاری اقلیمی مسکن در نرم افزار رایانه ای SPSS شدند. بر اساس معیار ماهانی، بافت قدیم شهر بیشترین سازگاری با اقلیم محلی و بافت جدید کمترین سازگاری را دارد. در مجموع می توان گفت حدود 50 درصد از مسکن شهر سمیرم با شرایط اقلیمی محل سازگار هستند.

کلمات کلیدی:

اقلیم آسایش، معماری، معیار ماهانی، سمیرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/263868>

